

www.hitelsikerek.hu

A Budai Központi Kerületi Bíróság a dr. Moskola Csaba (1022 Budapest, Bimbó út 56.) ügyvéd által képviselt **MKB-Euroleasing Zrt.** (1022 Budapest, Bimbó út 56.) **felperesnek,**

a dr. Némethi Gábor (1126 Budapest, Kiss János altábornagy út 38.) ügyvéd által képviselt
() **II.r. alperes** ellen,

kölcsön iránt indított perében meghozta az alábbi
www.hitelsikerek.hu

Í T É L E T E T :

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg a II.r alperes részére 15 napon belül 84.530.- (nyolcvannégyezer-öttszázharminc) Ft perköltséget. www.hitelsikerek.hu

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására Kabók Imre tanú állam által előlegezendő költségeként a bíróság által jelen ítéletben meghatározott 970.- (kilencszázhetven) Ft-ot.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett, de jelen bíróságnál, legalább 3 példányban benyújtandó fellebbezéssel lehet élni.

A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.
www.hitelsikerek.hu

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás megtartását.

I n d o k o l á s

A bíróság a felek előadásai és a csatolt okirati bizonyítékok, ideértve az érdemben azonos pesti központi kerületi bírósági 16.G.304.290/2013-as számú ügyirat és a meghallgatott tanúk vallomásai alapján az alábbi **tényállást** állapította meg. www.hitelsikerek.hu

A felperes és a TRANSLIFE Kft. (egykori I.r. alperes), szállítmányozó vállalkozás 2011. 05. 10-én - a korábban az MKB-Euroleasing Autóhitel Zrt.-vel kötött CHF-alapú kölcsönszerződés módosításával - FV/2011/01325 szerződésazonosítóval ellátott zártvégű pénzügyi, változó

törlesztésű euró (deviza) alapú lízingszerződést kötöttek a Volkswagen LT 35 2.5 TDI típusú, WV1ZZZ2DZYH015503-as alvázzszámú, HBV-260 forgalmi rendszámú kisteherautó vonatkozásában. Az I.r. Alperes gazdasági céljait szolgáló megállapodás ügyfélkódja 323178-as volt.

A szerződés alapján a finanszírozott összeg 2.091.548. Ft volt. A gépjármű átadása várható dátuma 2011.05.17-e, a törlesztőrészletek várható száma 36, egy részlet valószínűleg 73.173. Ft, az esedékesség minden hónap 10. napja. Az ügyleti kamat 15,60351 %. Az ÁSZF szerint a szerződés létrejött és a Lízingbeadó 15 napon belül elkészített jóváhagyási értesítője között a megállapodás nem hatályos. A jóváhagyási értesítő tartalmazza az első részlet esedékességét és a szerződésestől akár 1,5 %-al eltérő összegét, lejáratát időpontját.
www.hitelsikerek.hu

A 2011.05.10-én kelt jóváhagyási értesítő 15,6 %-os ügyleti kamatot jelölt meg, 2014.05.10-i lízing-lejáratot, az első részlet esedékessége 2011.06.10. Az értesítő a „szerződés részét képezi”. Az értesítővel a szerződés hatályba lépett, a szerződés és az értesítő eltérő feltételei esetén az utóbbiak az irányadók.

A 2011.05.25-i fizetési értesítő szerint az esedékes lízingdíj tőkerésze 45.452. Ft, a kamatrésze 27.721. Ft. A bázis árfolyam 259,76 Ft/euró. A fennmaradó tőketartozás 2.046.096. Ft az előbbi tőkerész teljesítését követően az értesítő alapján.

A II.r. alperes, a cég ügyvezetője 2011.05.10-én készfizető kezességét vállalt az előbbi szerződésből eredő tartozás megfizetésére.

A folyósítás napját egyik előbbi irat sem tartalmazta, a finanszírozandó összeg így nem meghatározott, a két szerződés jogszabályba ütközik, semmis.

Az I.r. alperes hátralékot halmozott fel a felperes szerint a fenti törlesztőrészletek vonatkozásában, ezt a körülményt a II.r. alperes tagadta a szerződések semmisségére hivatkozással.

A lízingszerződést annak VI.4. pontja alapján a felperes 2013.02.25-én kelt az I.r. alperes képviselője által 2013.04.11-én átvett levelével nemfizetés miatt felmondta. A felperes hangsúlyozta, hogy a felmondással azonnal és egy összegben esedékessé vált teljes tartozás és a gépjármű visszaszolgáltatására hívta fel a TRANSLIFE Kft.-t (a korábbi I.r. alperest).

A felperes a gépjárművet 2013. 06. 03-án birtokba vette, majd értékesítette.

A II.r. alperes és a TRANSLIFE Kft. (a korábbi I.r. alperes) által nem teljesített tartozás tőkeösszege a felperes szerint 1.224.854. Ft-ot tett ki. Szerinte a nem teljesített ügyleti kamat mindösszesen 154.433. Ft-ot tett ki. Az ügyviteli díj 24.425. Ft volt. A késedelmi kamat 8.507. Ft az ÁSZF V.6. pontja alapján, a megbízási díj 60.000. Ft volt az ÁSZF VI.4. pontja alapján, a lezárási díj 83.662. Ft a Lízingszerződés II.8. pontja alapján, míg az átértékelési különbözet 169.030. Ft szintén a II.8. pont alapján.
www.hitelsikerek.hu

Az összes hátralék a felperes szerint tehát 1.724.911. Ft és a gépjármű banki kényszerértékesítéséből befolyt 393.701.Ft-os összeg különbözete, azaz 1.331.210. Ft volt. A II.r. alperes cáfolta jelen perben ezen felperesi állítást a szerződések semmisségére utalva.

11.P/G. 20.424/2014/4-es sorszámú jogerős végzésével jelen bíróság a felperes azon nyilatkozata folytán, mely szerint a 11038/Ü/31217/2013-as számú közjegyzői fizetési meghagyásos eljárásból a perré alakulást az I.r. alperes vonatkozásban nem kívánja, a pert kizárólag a Translife NS Kft. I.r. alperes tekintetében megszüntette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 318. §-ának (1) bekezdése alapján.

Kereseti kérelem, ellenkérelem:

A felperes módosított keresetében kérte a bíróságtól, hogy kötelezze a II.r. alperest készfizető kezességéből eredő tartozás jogcímén 1.331.210. Ft, valamint ezen összegnek 2013. 07. 24-től számított, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő összegű késedelmi

kamata megfizetésére.

Perköltséget is érvényesített az alperessel szemben: 38.200. Ft lerótt peres kiegészítő eljárási illetéket, 41.660. Ft megfizetett közjegyzői fizetési meghagyásos eljárási díjat, 27 % ÁFA-val növelt felperesi jogi képviselői peres és fizetési meghagyásos eljárásra kiterjedő ügyvédi díjat (a 32/2003 (VIII.22. IM.r. 3. §-ának (2) bekezdése a.) pontja szerinti pertárgyérték 5 %-a szerinti mérték).

A II.r. alperes kérte a felperes keresetének elutasítását a jelen ítélet jogi indokolásban rögzített érvek alapján, ellenkérelmében érvénytelenségi kifogást is előterjesztett.

www.hitelsikerek.hu

Perköltséget is igényelt jogi képviselője ügyvédi díja felperesre terhelése tekintetében a 32/2003 (VIII.22.) IM.r. 3. §-ának (2) bekezdése a.) pontja szerinti pertárgyérték 5 %-a szerinti mértékben.

A kereset nem alapos.

Jogi indokolás:

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy az alperes mint a megkötött kölcsönszerződés (lízing-szerződés) kezeze kezesi felelőssége alapján a kölcsönszerződés (lízingszerződés) kötelezettje helyett a kereseti kérelemben megjelölt összegű kölcsön (lízingdíj) megfizetésére e szerződés alapján köteles. A szerződés és a csatolt iratok alapján egyértelműen meghatározhatónak kell lennie a teljesítési határidő lejártának is. A felmondás szabályszerűségét is a felperesnek kell igazolnia. A II.r. alperest terheli annak a körülménynek a bizonyítása a fentiek szerint a felperes által esetleg előadottakkal és bizonyított körülményekkel szemben, hogy a kötelezett vagy a II.r. alperes által bizonyítottan megfizetendő tartozást megfizette(é), illetőleg azzal egyéb okból nem tartoznak, az esetleg nem járt le (részben vagy egészben) valamilyen okból (pl. felmondás érvénytelensége). Az esetleges egyéb okot is a II.r. alperesnek kellett bizonyítania.

Mindennek azért volt jelentősége, mert különben nem lenne elegendő egy meghatározott időpontra, így pl. a felmondás idejére, a jelenre vonatkozó összesített tartozás kimutatásának csatolása, hiszen az alperest nem egyenleg megfizetésre lehet kötelezni, hanem kizárólag meg nem fizetett lízingdíj hitelösszegek, járulékos (szerződéses) díjak, költségek megfizetésére a szerződés fényében. Önmagában a tartozás valamilyen mértékének valószínű volta nem vezethetne még részleges bírói marasztaláshoz sem az összegszerűség bizonyításának hiányában. Tartozáselismerés sem volt az ügyben a régi Ptk. 242. §-ának (1) bekezdése alapján („a tartozás elismerése a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen. A (2) bekezdés szerint a tartozáselismerés a másik félhez intézett írásbeli nyilatkozattal történik”).

A felperes kifejtette, hogy II.r. alperes és a TRANSLIFE Kft. (a korábbi I.r. alperes) alperesek által nem teljesített tartozás tőkeösszege 1.224.854. Ft-ot tett ki. A nem teljesített ügyleti kamat mindösszesen 154.433. Ft-ot ért el (részletezve: 24.515. Ft a 2012. 11. 10-én esedékessé vált részletre, 25.266. Ft a 2012. 12. 10-én esedékessé vált részletre, 25.948. Ft a 2013. 01. 10-én esedékessé vált részletre, 26.290. Ft a 2013. 02. 10-én esedékessé vált részletre, 23.966. Ft a 2013. 03. 10-én esedékessé vált részletre, 28.448. Ft a 2013. 04. 10-én esedékessé vált részletre nézve). Az ügyviteli díj 24.425. Ft, a késedelmi kamat: 8.507. Ft az ÁSZF V.6. pontja alapján. A megbízási díj 60.000. Ft volt az ÁSZF VI.4. pontja alapján, a lezárási díj 83.662,-Ft a Lízingszerződés II.8. pontja alapján, míg az átértékelési különbözet 169.030. Ft szintén a II.8. pont alapján. Az összes hátralék a felperes szerint tehát 1.724.911. Ft és a gépjármű banki kényszerértékesítéséből befolyt 393.701.Ft-os összeg különbözete, azaz 1.331.210. Ft volt. www.hitelsikerek.hu

Azösszegszerűség, s részben a jogalap körében a felperes kiemelte, hogy az átértékelési különbözet 169.030. Ft volt a Lízingszerződés II.8. pontja alapján és a számítási mód a következő: tőkehátralék x (lezárási árfolyam / bázis árfolyam - 1), azaz $1.224.854,-Ft \times (295,76/259,76 - 1)$, azaz $1.224.854,-Ft \times 0,138$, tehát 169.030,-Ft). Az árfolyamról a felperes aláhúzta, hogy az az MKB Bank honlapján megtekinthető, nyilvános adat (1/F/7 alatti melléklet).

A felperes – a szerződés érvényessége esetére - eleget tett a fenti bizonyítási tehernek. Csatolta az alperest terhelő lízingdíjak olyan tételekre lebontott kimutatását, mellyel igazolta a törlesztő részleteket és a befizetéseket, ezek különbözetét, annak egybeesését a kereseti követeléssel, a teljesítések „rég” Ptk. 293. §-a szerinti elszámolását, matematikai levezetését. Az alperes ugyan érvénytelenségi kifogást nyújtott be, de magát az elszámolást részleteiben nem vitatta.

Az előbbieket részben felülíró jelentősége lett volna a szerződés érvénytelensége hiányában annak a körülménynek, hogy a felperes a 2013.02.25-én kelt levelében a lízingszerződést annak VI.4. pontja alapján azonnali hatállyal felmondta, mert a felmondással azonnal és egy összegben esedékessé vált a tartozás. www.hitelsikerek.hu

Az alperesi érvénytelenségi kifogására rátérve:

Mindenekelőtt a bíróság nem osztotta az alperes álláspontját a szerződés fogyasztói jellegét illetően:

A 2014. március 15-ig hatályos polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. ("rég” Ptk.) 685.§ c) pontja szerint gazdálkodó szervezet: az állami vállalat, az egyéb állami gazdálkodó szerv, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, az európai szövetkezet, a gazdasági társaság, az európai részvénytársaság, az egyesülés, az európai gazdasági egyesülés, az európai területi együttműködési csoportosulás, a közhasznú társaság, az egyes jogi személyek vállalata, a leányvállalat, a vízgazdálkodási társulat, az erdőbirtokossági társulat, a végrehajtói iroda, továbbá az egyéni vállalkozó. Az állam, a helyi önkormányzat, a költségvetési szerv, az egyesület, a köztestület, valamint az alapítvány gazdálkodó tevékenységével összefüggő polgári jogi kapcsolataira is a gazdálkodó szervezetre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha a törvény e jogi személyekre eltérő rendelkezést tartalmaz; ... a 685.§ d) pontja szerint fogyasztó: a gazdasági vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célból szerződést kötő személy;

www.hitelsikerek.hu

A rég” Ptk. 685.§ e) pontja szerint fogyasztói szerződés: az a szerződés, amely fogyasztó és olyan személy között jön létre, aki (amely) a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében köti; a törvény jótállásra és kellékszavatosságra vonatkozó szabályai alkalmazásában az a szerződés minősül fogyasztói szerződésnek, amelynek tárgya ingó dolog, kivéve a villamos energiát, a - tartályban, palackban vagy egyéb módon korlátozott mennyiségben vagy meghatározott úrtartalommal ki nem szerelt - vizet és gázt, továbbá a végrehajtási eljárás vagy más hatósági

intézkedés folytán eladott dolgot, valamint az olyan árverésen eladott használt dolgot, amelyen a fogyasztó személyesen részt vehet (fogyasztási cikk). www.hitelsikerek.hu

A fogyasztói szerződés 685. § e) pont szerinti fogalmából következően csak az a kötelmi jogviszony minősül ekként, amelyet fogyasztó köt ilyenek nem minősülő személlyel.

A 2/2011. legfelsőbb bírósági PK vélemény 1. pontja szerint a bíróságnak hivatalból kell észlelnie, hogy a perbeli jogviszony fogyasztói szerződésnek minősül. Kétség esetén azonban a szerződés fogyasztói jellegének a bizonyítása a fogyasztót terheli.

A felperes védekezésére tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a 2/2011. PK vélemény 1. pontjára is – a II.r. alperest terhelte a perbeli kölcsönszerződés fogyasztói jellegének bizonyítása, mely bizonyítási tehernek nem tett eleget.

A felperes úgy nyilatkozott, hogy a készfizető kezesi szerződés nem fogyasztási szerződés, s a bíróság osztotta nézetét. Indokait is elfogadta a bíróság: „A szerződő fél gazdálkodó szervezet, ezért nem fogyasztó a 2014. március 15-ig hatályos 1959. évi IV. tv. („rég” Ptk.). 685.§ d) pontja alapján. Az Európai Parlament és a Tanács 1999. május 25-i, a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló 1999/44/RK Irányelve 1. Cikk (Hatály és fogalom meghatározások) (2) a) pontja értelmében fogyasztó „minden olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések tekintetében gazdasági vagy szakmai tevékenysége körén kívül eső célból jár el”. A „rég” A Ptk. kommentárja értelmében: A 2002. évi XXXVI. törvény 2003. július 1-jei hatállyal - és az ezt követően kötött szerződésekre alkalmazandóan - iktatta be a fogyasztói szerződés fogalmát az értelmező rendelkezések közé. A módosító törvény megalkotását a jogharmonizáció biztosítása, így többek között a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltak megfelelő átültetése indokolta. A szabályozás alkalmazási területét az irányelv személyi, tárgyi és területi oldalról határolja le. A szabályozás kedvezményezettje a fogyasztó, vagyis a nem gazdasági célból eljáró természetes személy. A szabályozás tárgyi hatálya az ún. fogyasztási cikkekre korlátozódik; ez alatt az ingó testi (birtokba vehető) tárgyakat kell érteni, szűk körben megállapított kivételekkel. Adásvételi szerződésnek minősülnek az irányelv alkalmazásában a későbbiekben legyártandó vagy előállítandó fogyasztási cikkek szolgáltatására irányuló szerződések is. Nem vonatkozik a szabályozás a kapcsolódó szervizszolgáltatásokra, kivéve a szakszerűtlen összeszerelés következményeként jelentkező, illetve az összeszerelési utasítások hiányosságára visszavezethető hibákat. A 2/2012. (XII. 10.) PK vélemény a fenti fogyasztó fogalomhoz rögzíti azt, amit a Ptk. is rögzít: „A világos és érthető megfogalmazás körében abból indokolt kiindulni, hogy a fogyasztó a gazdasági vagy szakmai tevékenysége körén kívül eső célból szerződést kötő személy. A fentiek mellett a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény értelmében fogyasztó „az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy”. Ráadásul „a gépjármű egy tehergépjármű, csukott áruszállító és az I.r. alperes szállítással foglalkozott.” www.hitelsikerek.hu

Helyes mindezért az a felperesi következtetés, mely szerint sem a THM (teljes hiteldíj-mutató), sem az árfolyamrés mértéke nem volt kötelező tartalmi eleme a szerződésnek. A jelen szerződésre nem alkalmazható a szerződés megkötésekor hatályos Hpt. 213-a, vagy a teljes hiteldíj mutató meghatározásáról, számításáról és közzétételéről rendelkező 83/2010. (III. 25.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdése, illetve a Kúria 2/2012. (XII. 10.) PK véleménye sem, továbbá a Kúria 2/2014. számú Polgári Jogegységi Határozata se. A fentieknek megfelelően a THM és az árfolyamrés

feltüntetésének esetleges hiánya nem érvénytelenségi kategória.

Azzal sem értett egyet a felperes a II.r. alperessel, hogy a szerződés tárgyát, az összes költséget, kamatot, járulékot, a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat, az ügyleti kamat mértékét a szerződés (illetve a Jávahagyási Értesítő) ne tartalmazná. A szerződés tárgyát a Lízingszerződés 1.3.,1.4. pontjai tartalmazzák. A megállapodással kapcsolatos összes költséget, kamatot, járulékokat a Lízingszerződés 1.4., II.8. pontjai, ÁSZF V., IX., X. pontjai. Az ügyleti kamat mértéke is a szerződésben meghatározott, számítási módja ismert, annak mértéke pontosan levezethető. Mértéke a Lízingszerződés 1.4. pontja figyelembe vételével, a Jávahagyási értesítő tartalma szerint 15,6%. A törlesztő részletek száma, összege, valamint a törlesztési időpontok a Lízingszerződés 1.4. pontjában, valamint Jávahagyási értesítőben találhatóak. A bíróság azonban a II.r. alperes véleményét osztotta e vonatkozásban.

www.hitelsikerek.hu

A Kúria 6/2013. PJE határozata irányadó, mert az nem csak a fogyasztási szerződésekre, hanem a nem fogyasztási kölcsön- és lízingszerződésekre is vonatkozik. A határozat a következőket rögzíti: 1. A deviza alapú hitel-, kölcsön- és pénzügyi lízingszerződések (a továbbiakban: deviza alapú kölcsönszerződések) devizaszerződések. A felek a hitelezőnek és az adósnak a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozták meg (kirovó pénznem), és azt mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem). Az indokolás kifejti: A deviza alapú kölcsön lényege, hogy az adós tartozása devizában keletkezik, a kölcsön folyósítására és a törlesztésére pedig forintban kerül sor. Az indokolás 2. a) pontja a kölcsönadott összeggel és törlesztő részletekkel kapcsolatban a következőképpen rendelkezik: Nem szükséges ugyanis, hogy maga a kölcsönadott, folyósított összeg, illetve a törlesztések összege tételesen szerepeljenek a szerződésben, hanem az is elégséges, ha azok kiszámítható módon vannak meghatározva. Amennyiben a kölcsönadott deviza összeg, a folyósított forint összeg, illetve a visszafizetendő forintban meghatározott törlesztőrészletek egyértelműen kiszámíthatók a szerződés rendelkezései alapján, a deviza alapú kölcsönszerződés nem ütközik a Ptk. 523. § (1) bekezdésébe. A másik szokásos meghatározási mód az, hogy a kölcsönt forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy a kölcsön devizában kerül megállapításra, a szerződésben meghatározott időpontban az ott meghatározott pénzügyi deviza vételi árfolyama figyelembe vételével, és ezt az összeget, valamint annak járulékait kell az adósnak forintban visszafizetnie a mindenkor irányadó eladási árfolyamon számítva. Az elvárás a kölcsönszerződéssel és a lízingszerződéssel szemben tehát az, hogy a kölcsönadott összeg és törlesztő részletek illetőleg a lízingdíj egyértelműen kiszámíthatók legyenek a szerződés rendelkezései alapján, fontos szerepe van a kirovó pénznemben való meghatározásban a szerződésben meghatározott időpontnak. A lízingszerződés lényeges szerződési része a lízingdíj meghatározása.

www.hitelsikerek.hu

A lízingdíj tőkéből és kamatból áll. Az ÁSZF IX. pontja szabályozza a „Bázis árfolyamot”, ez a refinanszírozó hitelintézet által a lízing alapjául szolgáló devizára vonatkozóan meghirdetett a lízing folyósításának napján érvényben lévő deviza vételi árfolyamon 3,00%-kal csökkentett értéke, tehát ezen árfolyam szerint kell meghatározni a lízingtőkét kirovó pénznemben a II.r alperes szerint. Ugyanakkor a II.r. alperes és a bíróság szerint is a tőke összege a fent idézett meghatározás szerint a folyósításkor rögzül, viszont a folyósítás időpontja nincsen meghatározva a szerződésben.

Ezért nem jött létre a szerződés vagy alaki okból semmis a szerződés (a bírói gyakorlat a szerződés létre nem jöttére az érvénytelenség jogkövetkezményeit rendeli alkalmazni), hiszen a „régí” Ptk. szerint a szerződésben a felek akaratának kell megjelennie, mégpedig annak aláírásakor, a lízingtőke pedig ekkor nem meghatározható. A „régí” Ptk. (1959, évi IV. tv.) 205. § (1) bekezdése alapján a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2)

bekezdés szerint: A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A szerződés a II.r. alperes szerint akarati hiba miatt a felek között nem jött létre. A Legfelsőbb Bíróság BH.1998.443. számú eseti döntése alapján (II.) „A kölcsönszerződés lényeges tartalmi eleme a kölcsön összegének meghatározása. Ennek hiányában a kölcsönszerződés létrejötte nem állapítható meg”. Ugyanez igaz a lízingsdíjra. www.hitelsikerek.hu

A Hpt. 210.§. (1) bekezdése értelmében a pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet. A (2) bekezdése rögzíti, hogy a pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot, díjat és minden egyéb költséget vagy feltételt, ideértve a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségek érvényesítésének módját, következményeit is. A „régí” Ptk. 217.§. (1) bekezdés szerint jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat. Az alakiság megsértésével kötött szerződés - ha jogszabály másként nem rendelkezik - semmis. A Ptk. 218.§. (1) bekezdése értelmében ha jogszabály vagy megállapodás írásbeli alakot rendel, legalább a szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni.

Tekintettel arra, hogy ezt a konkrét adatot az írásbeli szerződés a folyósítás időpontjára nem tartalmaz, valamint a felek által aláírt egyéb irat sem tartalmazza, nem minősül a Hpt. 210.§. (2) bekezdése értelmében egyértelműen meghatározottnak, lényeges tartalmi elem nincsen írásban rögzítve, ezért álláspontunk szerint az alakiság megsértése miatt a szerződés a Ptk. 217.§. (1) bekezdése alapján semmis. www.hitelsikerek.hu

A felperes utalt arra, hogy a 6/2013. Polgári Jogegységi Határozat értelmében a deviza alapú szerződések kölcsön összegének egyik meghatározási módja az, „hogy a kölcsönt forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy a kölcsön devizában kerül megállapításra, a szerződésben meghatározott időpontban az ott meghatározott pénzügyi deviza vételi árfolyama figyelembe vételével, és ezt az összeget, valamint annak járulékait kell az adósnak forintban visszafizetnie a mindenkor irányadó eladási árfolyamon számítva.” A folyósítás időpontja nem kötelezően meghatározandó elem. Az alperesek által kézhez vett fizetési értesítők pontosan rögzítették az alkalmazott bázis árfolyam mértékét. A kiszámíthatóság követelménye így teljesült.

A bíróság egyetértett a II.r. alperessel. A folyósítás napja nem került meghatározásra jogilag a szerződés alapján releváns iratba (szerződés, jóváhagyási értesítő) a felperessel. Ha a bázis árfolyamot és a finanszírozandó forintösszeget közvetett meghatározásnak tekintjük, akkor sem elegendő annak a fizetési értesítőben történő feltüntetése, mert csak a jóváhagyási értesítő képezi a szerződés részét a fizetési értesítő nem.

Mindkét szerződés semmis.

A kezesi megállapodás azonban a II.r alperes nézete szerint egyéb alaki okból is semmis. Kabók Imre és Csákfalvi Ferenc is csak általánosságban állította tanúvallomásában, hogy az ügyfél aláírásakor jelen szokott lenni. Egyik tanú sem emlékezett a II. r. alperesre. Magyarázatot nem tudtak adni arra nézve, hogy miként keletkezhetett olyan dokumentum, amelyiket a felek aláírtak, viszont a tanúk nem, ilyen megállapodás azonban van a II.r. alperes birtokában. Életszerű a II.r. alperes persze nem elfogulatlan magyarázata erre nézve: „valójában ott sem volt Kabók Tamás, sem Csákfalvi Ferenc, tehát a készfizető kezesség valós szerződés ügyleti tanúi sem voltak ott, hasonlóan maga a hitelszerződés, pontosabban a lízingszerződés tanúi sem...”. Kabók Imre tanú, a

felperes alkalmazottja egyik előadásrészletét jelentősnek találta a bíróság: „Hát azt tudom mondani, hogy teljes mértékben biankó aláírást, tehát ahol minden üres, még a MKB-Euroleasing bélyegző lenyomatos aláírásrész is, mint lízingbeadó az sincs rajta, és üresen kiküldjük az ügyfélnek, hogy lássa, olyan van, ez a gyakorlat. Aláírás nélküli, de céges bélyegzőst nem küldünk ki.” Ugyanakkor osztotta a bíróság a felperes álláspontját a tekintetben, hogy a céges bélyegzőlenyomatos aláírás ügyleti tanúk nélkül is teljes bizonyító erejű magánokirat a Pp. 196. §-ának (1) bekezdése d.) pontja szerint. Végző soron a kétséget kizáróan létező alaki bizonytalanság ellenére azért mégsem semmis ezek okból a megállapodás, mert a felperesi jóváhagyás az esetleges álképviselői eljárás tekintetében megtörtént a jelen perbeli álláspont képviselőjével és a korábbi teljesítések elfogadásával („rég” Ptk. 221. §-ának (1) bekezdése).

www.hitelsikerek.hu

A II.r. alperes nem bizonyította, hogy a felperes munkatársai kényszert vagy fenyegetést alkalmaztak volna a szerződésmódosítás, a lehetőségek számbavétele, ezek közlése még nem igazolta ezt az állítást. A II.r. alperes vonatkozó előadása nem volt hiteltelen, de a fenyegetettséget egy szorult pénzügyi helyzetben szubjektív érzet is okozhatta, egyéb peradat nem támasztotta alá ezen állítást. II.r. alperes Némethi Levente Kristóf rokon tanú nem eleve elfogulatlan. Csavojszky Vince János tanú nem a II.r. alperes rokona, de csak közvetett tudomással bírt a szerződésmódosítással összefüggő eseményekről, alátámasztotta a II.r. alperes akkori rossz lelkiállapotát, kényszerről és fenyegetésről szóló korabeli előadásait, de magát a kényszert és a fenyegetést nem. Ezen indok alapján nem semmis egyik szerződés sem.

Viszontkereset előterjesztésére nem került sor. Az érvénytelenségi kifogás az ellenkérelem része volt, erre figyelemmel a bíróság nem rendelkezhetett az eredeti állapot helyreállításáról, a semmisség megállapításáról a rendelkező részben, s ebben a II.r. alperesnek igaza volt, így a másodlagos kereset szerinti vagy azzal ellentétes rendelkező részbeli kötelezésnek sem volt helye. A bíróság ezért csak az indokolásban állapítja meg, hogy a felek között létrejött 2011. május 10-én kelt készfizető kezességvállaló szerződés és a kezességgel érintett teljesítéssel kapcsolatos 2011.05.10-én kelt FV/2011/01325-ös jelzésű zártvégű pénzügyi lízingszerződés semmis. A jogkövetkezmény azonban kizárólag a felperesi követelésben marasztalás mellőzése lehet, még akkor is ha az eredeti állapot helyreállítása vonatkozásában a bíróság a II.r. alperessel értett egyet abban, hogy a felek egyike sem tartozik a másik félnek teljesítendő vagy visszajáró szolgáltatással.

www.hitelsikerek.hu

Ezért a másodlagos kereset is alaptalan.

A másodlagos, a szerződés semmissége esetére szóló felperesi kereseti kérelem szerint a bíróság az eredeti állapot helyreállítása jogcímén kötelezze a II.r. alperest 517.566. Ft főkövetelés, valamint ezen összeg 2013.07.04-től számított, a Ptk. 301/A.§-a alapján felszámított késedelmi kamat megfizetésére, valamint a szerződés megkötése, illetve birtokbavétele és a gépjármű szerződés megszűnését követő birtokbavétele közötti időtartam vonatkozásában használati díj jogcímén 813.644. Ft, valamint ezen összeg 2013.07.04-től számított, a Ptk. 301/A.§-a alapján felszámított késedelmi kamata és perköltség megfizetésére.

A felperes úgy találta, hogy amennyiben a szerződés vonatkozásában semmisség, illetve az eredeti állapot helyreállítására vetődik fel, úgy a gépjármű vonatkozásában használati díj merül fel. Az eredeti állapot helyreállítása nem állhat meg a szolgáltatás visszajuttatásánál, hanem azt is értékelni kell, hogy a szolgáltatással megszerzett gépjárművet az alperes meddig birtokolta, használta, illetve szedte hasznait. az eredeti állapot helyreállításának egyik eleme, nem pedig többlettényállás. A felperes méltányos napi 5.000. Ft-os összegű használati díjnál kevesebbet, közel 21 hónapra 813.644. Ft összeget kívánt használati díjként érvényesíteni. A használati díj mellett a kölcsönadott összeg visszafizetésére vonatkozó számítás eredménye az 517.566. Ft, az alábbi táblázatos

elszámolás, számszaki levezetés szerint:

Teljesítés értéknap	Pénzügyi teljesülés összeg	Kamatláb	Késedelmi kamat	Késedelmes napok száma	Hátralévő tőke	Felhalmozott késedelmi kamat
2011.10.14	100 000	14,00	113 388	142	2 091 548	13 388
2011.11.25	200 000	14,00	33 694	42	1 925 242	0
2011.12.09	100 000	14,00	10 338	14	1 835 580	0
2012.03.09	413 500	15,00	67 489	91	1 489 569	0
2012.05.07	24 824	15,00	36 117	59	1 489 569	11 293
2012.06.01	295 000	15,00	15 304	25	1 209 873	0
2012.06.06	5 000	15,00	2 486	5	1 207 359	0
2012.06.22	95 541	15,00	7 939	16	1 119 757	0
2012.07.06	89 209	15,00	6 442	14	1 036 990	0
2012.09.05	86 443	15,00	25 996	61	976 543	0
2012.09.06	82 850	15,00	401	1	894 094	0
2012.10.27	86 046	15,00	18 739	51	826 788	0
2013.07.03	393 701	12,25	84 480	249	517 566	0

A II.r. alperes a másodlagos kereseti kérelmet is ellenezte. A „régí” Ptk. 237. § (1) bekezdése által meghatározott eredeti állapot helyreállítása - mint a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezménye - olyan jogi fogalom, mely a megkötés és a jogkövetkezmény levonása közötti időszakban vizsgálja az érvénytelen szerződés alapján végbement vagyonomozgásokat és előírja, hogy ezek mindegyikének vissza kell jutnia a maga kiindulási pontjához. A Legfelsőbb Bíróság BH 1976.497. számú eseti döntése arra hívja fel a figyelmet, hogy a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállítása során a szerződéskötéskor fennállott helyzetből kell kiindulni. A BH1984.491. számú legfelsőbb bírósági eseti döntés pedig azt emeli ki, miszerint a szerződéskötés előtti helyzet visszaállítása azt jelenti, hogy mindegyik fél köteles kiadni mindazt, amihez az érvénytelen szerződés alapján jutott. Mindkét fél a kapott szolgáltatás vagy más vagyoni előny természetben vagy értékben való visszatérítésére köteles.

www.hitelsikerek.hu

A II.r. alperes kitért arra, hogy az eredeti állapot helyreállításával szemben támasztott legalapvetőbb követelményeket a Legfelsőbb Bíróság a PK. 32. számú Kollégiumi Állásfoglalásában fogalmazta meg. Az állásfoglalás meghozatala óta eltelt időben, a szolgáltatások említett két típusa és használatának ellenértéke tekintetében, a piaci értékviszonyok olyan jelentős mértékben megváltoztak, hogy e körülményre figyelemmel a civilisztikai kollégiumvezetők 2005. február 21-23. napján megrendezett országos tanácskozása - az erről készült emlékeztető 4. pontja szerint - jelentős többséggel elfogadott véleményében rögzítette, miszerint a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállítása körében a kamat és használati díjak vonatkozásában a PK 32. számú állásfoglalásban kifejtettek már nem tarthatók fenn. A kérdésnek a PK. 32. állásfoglaláson nyugvó jogi megoldása helyébe az a megoldás lépett, amelynek lényege szerint az érvénytelen szerződés alapján, kölcsönösen nyújtott szolgáltatások használati díjai egymást kölcsönösen kiegyenlítik, ezért a felek annak fizetésére nem kötelezhetők. A koncepció lényege szerint a visszajáró szolgáltatások egymástól nem szakíthatók el, azokat összeköti az egyenértékűség elve és vélelmezhetően egyenértékűek, amelynek következtében azok használati díjai sem térhetnek el egymástól. Ez az okfejtés mind elméleti, mind pedig gyakorlati szempontból aggálymentesnek tekinthető, a köré

www.hitelsikerek.hu

Budai Központi Kerületi Bíróság
11.P/G. 20.424/2014/24.

rendező ítélezési gyakorlattal szemben kifogás nem emelhető.

www.hitelsikerek.hu

Téves az a felperesi álláspont a bíróság szerint is, hogy az eredeti állapot helyreállítása körében nem abból indul ki, hogy mindegyik félnek ki kell adnia a kapott szolgáltatást, hanem önkényesen az érvénytelen vagy létre sem jött szerződés bizonyos elemeit alkalmazza pl. alperes tőketartozását, kamatlábat, késedelmi kamatot vesz figyelembe, de nincs szerződés, amihez képest alperes késedelembe esett volna. A felperes használatba adott egy gépkocsit, ez után használati díjat számol fel 813.644,- Ft összegben. Viszont I.r. alperesi cég a 2011.10.14 és 2012.10.27. közötti befizetéseket figyelembe véve összesen a felperesi kimutatás alapján 1.578.413. Ft-ot fizetett. Az érvénytelen szerződés alapján a kölcsönösen nyújtott szolgáltatások használati díjai egymást kölcsönösen kiegyenlítik, ezért a felek azok megfizetésére nem kötelezhetők.

Végül fontos arra is rámutatni, hogy nem lehet feltételes keresetet előterjeszteni, már pedig a használati díjjal kapcsolatos kereset feltételes esetre szól, amelyet csak akkor lehetne figyelembe venni, ha azzal egyben felperes elismerné az érvénytelenségre, a szerződés létre nem jöttére vonatkozó II.r. alperesi ellenkérelembeli álláspontot vagy ha a II.r. alperes viszontkeresetet nyújtott volna be (s mindezzel feltétlenné, határozottá válna a másodlagos kereset).

www.hitelsikerek.hu

A bíróság osztotta ezt a II.r. alperesi álláspontot.

A kereset tehát minden tekintetben alaptalan a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 200. §-ának (2) bekezdése szerinti érvénytelenségi ok alapján.

A perköltség tekintetében:

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a teljes mértékben pervesztes felperes köteles a saját költségeit viselni és a felperes költségeit, az állam által előlegezendő költséget (Kabók Imre tanú 970. Ft-os bírósági parkolójegye, melynek mértékéről a bíróság hivatalos tudomással bírt) megtéríteni az FTGH külön felhívására.

www.hitelsikerek.hu

A pertárgy értéke 1.331.210. Ft (kereseti tőkekövetelés).

A II.r. alperesi jogi képviselői peres és fizetési meghagyásos eljárásra kiterjedő, a bíróság mérlegelése alapján meghatározott, a 32/2003 (VIII.22.) IM.r. 3. §-a szerinti pertárgyérték 5 %-a körüli mértékű, 27 % ÁFA-val növelt ügyvédi díjat a bíróság 84.530. Ft-ban rögzítette (Ft 66.560. Ft + 27 % ÁFA).

A teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapult (15 nap).

Az ítélet elleni *fellebbezés* lehetőségét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 233.§ (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2015. szeptember 16.

dr. Szepesházi Péter sk.
bíró

a kiadmány hitelül:

www.hitelsikerek.hu